

Rechtskundig Weekblad

Vereeniging zonder winstgevend doel

Verschijnt elken Zondag

Abonnementenprijs : 100 fr. per jaar

Postcheckrekening N° 3185.22

Alle rechterlijke uitspraken, artikels en andere bijdragen, alsook boeken
tér bespreking te zenden aan den secretaris-hoofdopsteller

Mr RENÉ VICTOR

Italiëlei, 99, Antwerpen

Opgave betreffende intekening en adreswijziging, aanvraag van losse
nummers en alle mededeelingen betreffende het beheer te zenden aan den
secretaris-schatbewaarder

Mr JOHN STOCKMANS

Mechelsche Steenweg, 201, Antwerpen

IN MEMORIAM KONINGIN ASTRID.

Was er ooit een Vorstin zoozeer geliefd door haar volk ?

Uit het hooge Noorden was ze tot ons gekomen op een zonnigen dag omstraald door de zalige wijding van frissche liefde en jong geluk. Zij had onmiddellijk alle harten veroverd door de uitzonderlijke beminnelijkheid van heel haar wezen. De rijzige en elegante gestalte, het wonderfijn gesneden gelaat onder den golven-den haartooi, de vriendelijke handgroet en de verrukkelijke glimlach, alles aan haar was verfiijnde gratie en bekoorlijke lief talligheid.

Uit haar geboorteland had ze die vrije en losse beweeglijkheid meegebracht die vorstelijke persoonlijkheden zooveel dichter brengt bij hun volk. Dit was heelemaal naar het hart van onze menschen.

Veel meer dan de Vorstin zagen alle standen van onze maatschappij in haar de lieve jeugdige vrouw in de vreugd van haar gelukkig huwelijksleven, de jonge moeder in den weelderoes om haar mooie kinderen. Haar leven werd door heel het land meegeleefd en haar geluk diep gevoeld als iets heerlijk schoon en verheven.

Daarom was ook de slag zoo wreed en de smartelijke rouw zoo droef. Daarom voelde iedereen zoozeer in zichzelf iets gebroken en geknakt.

Het Vlaamsche volk had in den strijd om zijn ontvoogding groote verwachtingen op haar gebouwd. Wie kon beter dan zij de banden begrijpen die den mensch hechten aan zijn moedertaal, al is de verspreiding van deze taal in de wereld nog zoo beperkt. Hoeveel blijken had zij niet gegeven van trouwe aanhanke lijkheid aan taal en cultuur van haar eigen klein geboorteland. Zij, die we warme tranen van ontroering zagen storten bij het hooren van een Zweedsch lied, moest ook zoozeer het gemoed der Vlamingen kunnen doorvoelen in hun heimwee naar een eigen oorspronkelijke beschaving. Was het feit dat zij haar kinderen naar Nederland zond om er onze taal volmaakt te leeren, hiervan niet het beste bewijs ?

De sterke steun die zij was, in al haar teedere zachtaardigheid, zal ons volk zoozeer gemissen en naar de pijnlijke leegte die haar verscheiden in elk van ons laat, meten wij de grondelooze smart van haar naastbestaanden en voelen wij ons met hen vereend in denzelfden rouw.

DE REDACTIE.

EEN NIEUWE PERIODE.

Wanneer wij in onze vorige jaargangen bij het einde van het rechterlijk verlot ons eerste nieuw nummer publiceerden, vroegen wij ons telkens af of het komende jaar nu eindelijk datgene zou zijn van de vervlaamsching van het gerecht. Van jaar tot jaar zagen wij de verwezenlijking van dit doel voortdurend uitgesteld. Thans is eindelijk aan den eisch, waarvoor de Vlaamsche juristen sinds zoovele jaren strijden, voldoening gegeven. De wettelijke regeling van het gebruik der talen in burgerlijke en handelszaken, die reeds geëischt werd in het Vlaamsche petitionnement van 1840, die gevorderd werd door de verslagen van alle grievencommissies, waarvoor Hendrik De Hoon in 1893 op het Nederlandsch Congres te Arnhem betoogde, waarover Pyfferoen zijn boek schreef en waarvoor Adolf Pauwels en Lodewijk Dosfel ontwerpen uitwerkten, die sindsdien het besluit geweest is van alle Vlaamsche rechtskundige congressen, die werd nagestreefd door alle Vlaamsche conferenties en pleitgenootschappen en waarvoor de Bond der Vlaamsche Rechtsgeleerden sinds jaren heeft geijverd, is thans werkelijkheid geworden en de toepassing van de wet is reeds begonnen.

De vernedering die de Vlaamsche juristen gedurende jaren gekend hebben vóór onze rechtbanken en het gevoel van den verstooteling dat hen daar beneep, wanneer ze van hun taal gebruik maakten, hebben thans opgehouden en het Nederlandsch heeft in de Vlaamsche gewesten opnieuw de eereplaats ingenomen.

Bij de dankbaarheid, die ons bezielt tegenover diegenen die het meest bijgedragen hebben om deze wet te verwezenlijken en waarvan wij in de eerste plaats volksvertegenwoordiger Hendrik Marck moeten noemen en ook den ouden, stoeren strijder Mr. Hector Le Bon niet mogen vergeten, behoort het in deze dagen piëteitvol diegenen te herdenken, die zich sedert honderd jaar hebben ingespannen en afgesloofd om den boom van het Vlaamsch rechtsleven, waarvan wij thans de eerste vruchten plukken, te doen groeien.

Hoevelen hebben er niet getobd en gezorgd om ons in moeizamen arbeid Nederlandsche wetteksten te bezorgen. Hoevelen hebben er niet gezwoegd om, niettegenstaande de afwezigheid van hooger onderwijs, stilaan toch een eigen Vlaamsche rechtswetenschap op te bouwen. Welke moeilijkheden hebben onze Vlaamschgezinde mandatarissen in den politieken strijd niet moeten te boven komen om stuk voor stuk de taalwetgeving te bemachtigen; welken moed hebben diegenen niet moeten aan den dag leggen, die met onbuigzamen wil steeds van hun eigen taal

gebruik hebben gemaakt voor de rechtbanken. Wat is er niet geleden en geofferd geworden? Wat is er niet vergaderd! Wat al manifesten, meetingen, spreekbeurten! Het is geen gemakkelijke taak geweest het Vlaamsche recht te doen triomfeeren tegenover onredelijke tegenkanting en dwaas onbegrip.

Doch wanneer men den tegenwoordigen toestand vergelijkt met wat vroeger bestond, wanneer men de lijn trekt van den weg, die afgelegd werd sinds het ontstaan der Vlaamsche rechtsbeweging tot op den huidigen dag, is ons gemoed vervuld met blijde tevredenheid en wordt heel het pijnlijk verleden vergeten in de sterkende zekerheid dat de toekomstige mogelijkheden van onze Vlaamsche rechtscultuur gewaarborgd zijn.

Het gebruik van de Nederlandsche taal vóór de rechtbanken, dat destijds door het Hof van Verbreking in arresten werd verboden en door een hoogstaand magistraat werd bestempeld als een onwaardige grap, is thans verplichtend geworden en deze week reeds werden de mercurialen van de Heeren Procureurs-Generaal bij de Hoven van Beroep te Brussel en te Gent in de Nederlandsche taal uitgesproken.

De Vlaamsche wetenschappelijke literatuur, die vroeger haast onbestaande was, geeft thans blijk van een geweldigen bloei en elke week bijna verschijnen er belangrijke werken in onze taal over juridische onderwerpen.

Naast de Vlaamsche rechtsfaculteit der Universiteit te Gent, heeft de Leuvense Hoogeschool haar rechtsfaculteit eveneens volledig ontdebeld en zoo pas heeft ook de Universiteit te Brussel tot de volledige ontdebelling van haar faculteit der rechten besloten, zoodat thans van uit drie Vlaamsche hogescholen de rechtswetenschap in onze taal wordt gedoceerd en aldus de toekomstige magistraten en advocaten worden voorbereid, die de dragers zullen zijn van een heerlijke, zuiver Nederlandsche rechtscultuur in ons land.

Spijts zekere tekortkomingen, die zich in de wet voordoen, spijts den onaannemelijken toestand die nog bestaat voor de Brusselsche agglomeratie, waar volstrekt geen gelijkheid heerscht tusschen de beide landstalen, kan er toch niemand aan twifelen dat wij ons in de toekomst aan een nog nooit gekenden bloei van de rechtsbeoefening in onze taal mogen verwachten.

Doch de Vlaamsche juristen mogen hun taak geenszins als afgedaan beschouwen. Zij moeten eerst en vooral in de breedst mogelijke mate nauwkeurig en scherp toezicht houden over de toepassing

van de wet. Alle inbreuken op haar bepalingen dienen ongenadig aan de kaak gesteld. De sancties, welke de wet voorziet, namelijk de nietigheden van hetgeen tegen haar voorschriften gedaan wordt, moeten immer, zonder de minste aarzeling, in alle gevallen en tegenover wie ook, worden opgeworpen. Er dient op gelet dat de wet niet enkel naar de letter, maar eveneens naar den geest worde nagekomen. Deze geest eischt dat heel de atmosfeer, waarin de rechtsbedeeling in het Vlaamsche land geschiedt, volledig en uitsluitend Vlaamsch zou wezen. Dat dus al wat uitgaat van de rechtbank, zooals rolregeling, onderhandelingen ter zitting met pleitbezorgers, deurwaarders, deskundigen, uitsluitend in het Nederlandsch zou gebeuren. De magistraat, die zich aan de wet houdt, zal trouwens verhinderen dat desaangaande de minste inbreuk zou kunnen vastgesteld worden. De briefwisseling met de rechtbank en de ministerieele ambtenaren dient logischerwijze, wil het doel van de wet kunnen verwezenlijkt worden, in het Nederlandsch te geschieden. De Tuchtraden der balies in het Vlaamsche land zullen ook vanzelfsprekend hun verslagen en hun mededeelingen uitsluitend in het Nederlandsch dienen op te stellen. Over dit alles toezicht houden en voortdurend ingrijpen, waar de bedoeling van den wetgever wordt overtreden en waar de gave Vlaamsche rechtsbedeeling gevaar loopt, is de taak van dezen dag.

Doch deze taak gaat veel verder en de vervlaamsching van het gerecht zou haar wezenlijk belang

verliezen, wanneer de Vlaamsche juristen zich niet beijverden om met inspanning van al hun krachten den opbloei eener hoogstaande rechtscultuur in ons land te bevorderen. Het hoort eerst en vooral dat de taal, die in pleidooi gesproken wordt, meer en meer geschaafd en verijnd weze. De verspreiding van de beschaafde omgangstaal en haar gebruik vóór onze rechtbanken zal een van de sterkste hefboomen zijn voor de verheffing van het cultureel peil van ons volk.

Doch niet alleen de uiterlijke vorm dient door de Vlaamsche juristen steeds beter verzorgd te worden, ook dienen zij te streven naar steeds meer wetenschappelijke kennis en hun bedoeling moet zijn het recht niet te beoefenen als een dorre praktijk, doch wel als de levende wetenschap die in deze tijden van sociale en politieke branding de meest passievolle belangstelling verdient.

De vervlaamsching van ons gerecht moet de aanleiding zijn tot een geweldigen bloei van onze Vlaamsche rechtsliteratuur. Er dient bewezen te worden dat de hervorming, waarvoor zoolang gestreefd werd, niet slechts voor gevolg zal hebben een vormelijke wijziging in het taalgebruik ter zitting, doch dat ze integendeel er machtig zal toe bijgedragen hebben ons geestelijk bezit rijker te maken.

Dit is de taak waarvoor zoowel de oudere als de jongere juristen dienen te zorgen.

Dit is de doelstelling van de nieuwe periode die heden begint.

De Redactie.

De plechtige Openingszittingen van onze Hoven

Nederlandsche mercurialen voor de Hoven van Beroep te Brussel en te Gent

HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL

Rede van den Heer Procureur Generaal Hayoit de Termicourt over «De Wet op het gebruik der talen in gerechtszaken».

Maandag, 16 September 1935, is in de geschiedenis van de Vervlaamsching van het Gerecht en van de Vlaamsche verwezenlijkingen in het algemeen een historische dag. Op 16 September i.l., kwam de wet op de Vervlaamsching van het gerecht in voege en op 16 September ook werd voor de eerste maal sedert het bestaan van België in het Hof van Beroep te Brussel, een openingsrede in het Nederlandsch gehouden. 's Morgens had de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie plaats gehad, waar alles, zooals steeds, in het Fransch geschiedde. 's Namiddags hield het Hof van Beroep zijn plechtige openingszitting en hier werd met de traditie gebroken. Volgens de wet op de Vervlaamsching van het gerecht

moet om het jaar de openingszitting van het Hof van Verbreking en die van het Hof van Beroep te Brussel, in het Nederlandsch gebeuren, zoodat het volgende jaar de openingszitting van het hoogste gerechtshof in de Nederlandsche taal zal plaats hebben.

Het klonk wel eenigszins verrassend toen om 5 ure de deurwaarder in het Nederlandsch het binnentreden van het Hof aankondigde. Het was de heer Voorzitter Delecourt die in de groote en plechtig-somberre zaal de vergadering opende en het woord gaf aan den heer Procureur-Generaal Hayoit de Termicourt.

De heer Procureur-Generaal bracht in de eerste plaats een roerende rouw hulde aan de nagedachtenis van Hare Majesteit Koningin Astrid, en sprak vervolgens een prachtige openingsrede uit over de wet op de Vervlaamsching van het Gerecht. De eerste maal dat op een plechtige openingszitting van het Hof van Beroep het Nederlandsch zou weerklinken, had de Hoogste Magistraat van het Parket bij het Hof van Beroep er aan gehouden, zelf het woord te voeren en

koos hij als onderwerp de wet die het taalstatuut der rechtbanken geheel omvormt.

Het besluit dat na het aanhooren van de rede van den geachten magistraat bij de toehoorders opkwam, en dat terzelfdertijd de groote beteekenis van het optreden van den heer Procureur-Generaal omlinnde, was dat de wet op de Vervlaamsching van het gerecht de eerste taalwet zal zijn die loyaal en strikt zal toegepast worden door degenen bij wie de uitvoering ervan ligt.

De heer Procureur-Generaal gaf eene prachtige uiteenzetting waarin hij achtereenvolgens de geschiedenis van den strijd voor de Vervlaamsching van het gerecht, het ontstaan der Wet en de grondprincipes ervan schetste. De geachte spreker toonde aan, hoe de strijd voor de Vervlaamsching van het gerecht reeds in 1840 aanving. In 1856 werd door de Regeering eene eerste commissie benoemd met als doel de mogelijkheid te onderzoeken om van de magistraten in het Vlaamsche land de kennis van het Vlaamsch te eischen. Spreker wijst op de onbegrijpelijke reacties die een zoo elementair verlangen in de hoogere juridische middens deed ontstaan. De eisch tot Vervlaamsching van het gerecht, zooals alle Vlaamsche eischen, werd door de leidende klassen beschouwd als het onwezenlijk verlangen van een kliekje letterkundigen. Deze gedachte, zegt spreker, werd lange jaren door de Franschsprekende standen van ons land aanvaard. Scherp legt spreker den nadruk op de totale vergissing van deze Franschsprekende standen en op de miskennis van de werkelijkheid, die was dat de Vlaamsche beweging steeds een waarachtige volksbeweging is geweest. De Vlaamsche beweging is geene beweging van mystiekers en van poëten, doch het is waar dat dichters en schrijvers een grooten invloed hebben gehad op de ontwikkeling en den groei der Vlaamsche volksbeweging. Spreker wijst op de beteekenis van Conscience die het Vlaamsche bewustzijn terug bij het Vlaamsche volk wakker niep. De geachte Magistraat wijdt vervolgens uit over de groote beteekenis van Guido Gezelle voor de Vlaamsche kultuur. Al deze hoge uitingen van cultureel leven moeten noodzakelijkerwijze voor gevolg hebben dat het bewustzijn bij het volk ontwaakte en dat de wensch naar een volledige ontplooiing der culturele behoeften bij het volk onweerstaanbaar groeide.

De Vervlaamsching van het gerecht heeft een overgroot belang op kultureel gebied. Inderdaad, de Hoven en Rechtbanken zijn centra van intens intellectueel leven en de juristenstand heeft een niet te onderschatten belang op sociaal gebied.

Dit is de beteekenis van de wet op de Vervlaamsching van het gerecht.

Vervolgens ontleedt de heer Procureur-Generaal het grondbeginsel der wet, grondbeginsel dat is dat de gewesttaal de taal van het gerecht moet zijn. Spreker gaat de ontwikkeling van dit principieel na doorheen de geschiedenis. Steeds heeft Vlaanderen de Franschtaligheid van Wallonië erkend en steeds was anderzijds het gerecht in Vlaanderen Vlaamsch; niet alleen in Vlaanderen, doch ook in Brussel. De wet heeft de tweetaligheid verworpen. Sommigen verwierpen de tweetaligheid als een kwaad, anderen, en vooral in Vlaanderen was dit het geval, erkenden het bestaan van de theoretische voordeelen der tweetaligheid; doch het waren vooral de Walen die het in-

voeren of het behouden der tweetaligheid deden schipbreuk lijden. En hier willen we even een gedachte van den heer Procureur-Generaal nader onderstrepen. De heer Procureur-Generaal sprak van de mogelijkheid dat later, wanneer het Nederlandsch in de Vlaamsche gewesten volledig zijne rechten zou hebben herworven, terug een beperkte tweetaligheid zou worden ingevoerd. Deze gedachte is interessant en het is heel goed mogelijk dat inderdaad de wetten die de eentaligheid opleggen, voor gevolg zullen hebben dat in de beide landsdeelen een zekere tweetaligheid zal tot stand komen.

Een ander grondbeginsel van de wet is de eerbied voor den wil der partijen die in burgerlijke en in handelszaken mogen vragen dat het geding in eene andere taal dan die van het gewest waar het geding gepleit wordt, zou worden voortgezet. In dergelijke gevallen zal de rechtbank de verzending uitspreken naar een gelijkaardige rechtbank van een ander taalgebied. Spreker wees zeer terecht op het theoretisch karakter van deze uitzondering die in de praktijk zeer zelden toepassing zal kunnen vinden.

Vervolgens onderzoekt de heer Procureur-Generaal een paar van de voornaamste artikels van de wet, onder meer Art. 23, dat zegt dat in strafzaken de verdachte die de taal der rechtbank niet begrijpt, de verwijzing naar een rechtbank van een ander taalgebied mag vragen. De rechtbank moet deze verzending echter niet uitspreken indien ze verklaart de taal door betichte gesproken te kennen. Nochtans moet in dit geval de rechtspleging doorgaan in de taal der rechtbank. In geen geval zal er dus een Fransche rechtspleging kunnen gebeuren in het Vlaamsche land.

Sprekend over art. 68 dat het in kracht treden van de wet bepaalt, stipt spreker aan, dat waar de wet zegt dat ze niet van toepassing zal zijn op de zaken vóór 15 September ingeleid, dit wil zeggen dat de burgerlijke en handelszaken, waarvoor het exploit van rechtsingang werd betekend vóór 15 September 1936, niet onder toepassing vallen der wet, zelfs indien de zaak slechts na 15 September op den rol der rechtbank wordt ingeschreven.

De wet zal bij de toepassing vele moeilijkheden opleveren, maar de Magistratuur zal haar nauwgezet toepassen, besluit spreker.

Deze voor de Vlaamsche advocaten bemoedigende woorden beëindigden de boeiende uiteenzetting van den heer Procureur-Generaal Hayoit de Termicourt.

Rouwhulde werd nog gebracht aan de gedurende het verlopen jaar overleden leden van de magistratuur en der balie.

De zitting van het Hof werd gesloten nadat een vijftigtal jonge advocaten den eed hadden afgelegd — een twaalfstal in het Nederlandsch.

Vlaamsche Juristen

Abonneert U op het

**RECHTSKUNDIG
WEEKBLAD !!!**

HOF VAN BEROEP TE GENT

Rede van den Heer Procureur-Generaal Ridder van Elewijck over «Het tweegevecht in onze provincien».

Onder voorzitterschap van den heer Eerste-voorzitter Ridder de Haerne, werd Maandagmorgen, de gebruikelijke plechtige openingszitting van het Hof van Beroep te Gent gehouden. Het was de heer Procureur-Generaal ridder van Elewijck die plaats had genomen op den zetel van het Openbaar Ministerie en die de mercuriale zou uitspreken.

Voor de eerste maal diende tengevolge der bepalingen van de wet van 15 Juni 1935, deze rede in de Nederlandsche taal gehouden. Hierdoor werd gebroken met eene lange traditie en voortaan zal elk jaar de rede bij de openingszitting van het Gentsch Beroepshof in de Nederlandsche taal worden uitgesproken.

Zooals hij het reeds meerdere malen gedaan had bij vorige openingszittingen, had de heer Procureur-Generaal van Elewijck een onderwerp gekozen van rechtshistorischen aard: «Het Tweegevecht in onze provincien». In dit interessant onderwerp werden onze oude wetbepalingen op dit gebied onderzocht en aan de hand van de bronnen en van typische voorbeelden zette de spreker desaangaande merkwaardige beschouwingen uiteen.

Na de gebruikelijke rouwhulde aan de overleden magistraten in het vorig rechterlijk jaar, werd deze belangrijke zitting geheven die in het Gentsch Beroepshof, voor wat het gebruik der talen betreft, eene nieuwe periode heeft ingehuldigd.

HOF VAN VERBREKING

Rede van den Heer Advocaat-Generaal Sartini van den Kerckhove over: «De geschiedenis van de gemengde scheidsgerechten».

Het Hof van Verbreking hield dit jaar op Maandag morgen, 16 September, zijn plechtige openingszitting. De heer eerste voorzitter Godyn zat de vergadering voor. De plechtige openingsrede werd gehouden door den Heer Advocaat-Generaal Sartini. Van de Kerckhove die sprak over «De geschiedenis van de gemengde scheidsgerechten».

Volgens de sedert dit jaar invoege zijnde regeling werd de openingsrede van het Hof van Cassatie gehouden in het Fransch, terwijl die van het Hof van Beroep in het Nederlandsch geschiedde.

Het volgend jaar zal het omgekeerde het geval zijn.

MEDEDEELING

Wij hebben het groot genoegen aan onze lezers te kunnen mededeelen dat de heer Hayoit de Termicourt, procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel, alsook de heer Ridder van Elewijck, procureur-generaal van het Hof van Beroep te Gent, ons welwillend hun toestemming hebben verleend om de openingsredevoeringen, welke zij deze week hebben uitgesproken, in het Rechtskundig Weekblad op te nemen. De tekst van deze beide redevoeringen zal in onze aanstaande nummers verschijnen.

Wij houden er aan deze beide hooge magistraten ten zeerste te danken voor hun welwillende belangstelling voor ons blad.

RECHTSPRAAK

HOF VAN BEROEP TE LUIK

5e Kamer. — 6 Juli 1935.

Voorzitter: M. Lambrichts.

Raadsheeren: MM. Elens en Claessens.

Advocaat-Generaal: M. Houben.

Pl.: Mters Kranzen en Cools (van de balie van Hasselt).

BEVOEGDHEID. — BURGERLIJKE RECHTBANK ZETELENDE IN HANDELSZAKEN. — BETWISTING VAN BURGERLIJKE AARD. — ONBEVOEGDHEID. — NIET AANSTELLING VAN PLEITBEZORGERS. — NIETIGHEID DER PROCEDUUR. — BEROEP. — ONONTVANKELIJKHEID.

Wanneer een burgerlijke rechtbank zetelende in handelszaken zich ten onrechte bevoegd verklaart om te oordeelen over een betwisting van burgerlijken aard en vonnis velt zonder dat pleitbezorgers aangesteld werden, is de gansche procedure ongeldig en niet bestaand en is er geen regelmatig beroep mogelijk.

Unex t/ Hox.

Gezien het regelmatig in den vorm en ten gepasten tijd ingediend Beroep; insgelijks het tegenberoep ingeleid door de besluiten van den beroepene voor het Hof;

Overwegende dat beroepene Hox eigenaar is van een gebouw te Hasselt, genaamd Radio Palace (thans Cameo), in hetwelk gemakkelikheden van verscheiden aard, dranken en spijzen aangeboden werden aan 't publiek;

Overwegende dat volgens mondelinge overeenkomst van 10 Maart 1931, over de bewoordingen derwelke partijen het eens zijn, het volgende bedongen werd tusschen beroepster en beroepene;

Hox bewaart de uitbating der gemakkelikheden in Radio Palace;

Hij staat aan Unex af het recht dranken, verfrischingen, pasteigebakken te verkoopen in het Café Radio Palace, alsmede de uitbating der kleedertkamers;

Het mobilaire aan die uitbatingen dienend, zal voor Unex gebruikt worden;

Bovendien zal Unex het «genot» hebben van de Cafézaal, van de keuken, van het W.C. en van drie kamers, gelegen op het tweede verdiep van 't gebouw;

Unex zal, als vergoeding, driemaandelijks en op

voorhand 12.000 fr. betalen, plus zekere terugbetalingen ;

De overeenkomst is afgemaakt voor zes jaar, aanvang nemende den 11 Juli 1931;

Overwegende dat eene dusdanige overeenkomst, die als een onverdeelbaar geheel uitmakende voorkomt, van gemengden aard is;

Primo : afstand van een handelsuitbating voor wat betreft het recht van Unex toegestaan in het Café dranken en spijsen te verschaffen;

En ten tweede, ...niet afstand van een huurrecht door een huurder zooals eerste rechter er over meende... maar verhuring door den eigenaar Hox, aan een huurder Unex, van de lokalen en van het mobiliair in de overeenkomst van 10 Maart 1931 opgesomd.

Overwegende dat de verhuring van onroerende goederen... ter zake de bewuste lokalen en het mobiliair onroerend door bestemming... een burgerlijk karakter blijft bewaren, alhoewel ze tusschen handelaars geschiedt;

Dat ter wille dezer omstandigheid, de geheele kwestieuze overeenkomst... daar zij als onverdeelbaar voorkomt... een burgerlijk karakter bekomt;

Dat bijgevolg ook het voorhanden geschil, hetwelk strekt tot betaling van vergoedingen in voormelde overeenkomst bepaald en tot verbreking der zelfde overeenkomst, insgelijks van burgerlijken aard is;

Dat dit geschil... burgerlijk en commercieel tegelijk... niet voor een vrederecht kon gebracht worden.

Overwegende aldus dat beroepene terecht de zaak, aanhangig heeft gemaakt voor de rechtbank van eersten aanleg van Hasselt;

Overwegende nochtans, dat door exploit in dato 5 Februari 1934, beroepene beroepster gedaagd heeft voor de rechtbank van Hasselt zetelende in Handelszaken.

Dat bij vonnis in dato 25 April 1934 de rechtbank van Hasselt, zetelende in Handelszaken, zich bevoegd verklaard heeft.

Overwegende dat Hox beroep ingeslagen heeft tegen dit vonnis en dat volgens hunne besluiten voor het Hof, de partijen de bekrachtiging van dit vonnis aan de wijsheid van het Hof overlaten.

Overwegende dat ten opzichte der bevoegdheid, de melding in het inleidend exploit van 5 Februari 1934 dat de zaak, aanhangig wordt gemaakt voor de Rechtbank van Hasselt, zetelende in Handelszaken gansch overbodig was (verbreking van 23 Jan. 1930 en nota n° 2).

Dat de Rechtbank van eersten aanleg, van Hasselt in wier Arrondissement geen Handelsrechtbank ingericht is, bevoegd is zoowel over burgerlijke als over commercieele gedingen.

Dat voor zulke rechtbank het feit dat een geding werkelijk van burgerlijken aard of van commercieelen aard is alleen belang heeft voor wat de Proceduur en de bewijsmiddelen betreft;

Overwegende aldus dat de Rechtbank van Hasselt bij machte was zich bevoegd te verklaren aangaande onderhavig geschil maar dat voor wat de bevoegdheid betreft, het zonder reden of nut was dat zij er bij gevoegd heeft dat zij zich bevoegd erkende als « zetelende in Handelszaken ».

Maar overwegende dat de ter zake gevolgde rechtspleging niet geldig is;

Overwegende inderdaad dat zooals hooger gezegd, het geschil tegelijk burgerlijk en commercieel zijnde, als een geschil van burgerlijken aard diende beschouwd te worden en behandeld;

Overwegende bijgevolg dat de voorschriften der burgerlijke rechtspleging in 't voorhanden geding dienden nageleefd te worden, in dermate dit kon geschieden;

Overwegende dat de partijen niet persoonlijk in rechte mogen staan voor de rechtbanken van Eersten Aanleg, wanneer het een burgerlijk geding geldt;

Dat zij dat recht niet verwerven uit de omstandigheid dat eene Rechtbank van Eersten Aanleg zich vergissende over den aard van een geding, zich bevoegd verklaard heeft « zetelende in handelszaken », alzoo voor haar, ten onrechte, de proceduur toelaten- de in voege voor de Handelsrechtbanken;

Overwegende dat de verschijning der partijen door pleitbezorger voor de Rechtbank van Hasselt, wanneer het een burgerlijk geding geldt, eene substantieele formaliteit daarstelt;

Dat zulke verschijning, ter zake niet geschiedde en dat aldus de beide vonnissen waartegen beroep — dit van 25 April 1934 en dit van 20 Juni 1934; op eene zulke proceduur als die die gevolgd werd — gedragen, nietig dienen verklaard te worden.

Overwegende... daar de partijen voor de Rechtbank van Hasselt niet persoonlijk in rechte mochten staan... maar er onontbeerlijk door pleitbezorger moesten verschijnen, hetgeen niet gedaan werd... dat hieruit volgt dat zij in de proceduur, in eersten aanleg als juridisch niet bestaande dienen aanschouwd te worden.

Overwegende dat... daar aanlegger en verweerster voor eersten rechter zonder bestaan waren en dus ook niet verschenen zijn... hun geschil voor de rechtbank ook niet bestaan heeft;

Overwegende bijgevolg dat de partijen ter zake den eersten graad der juridictie niet beloopt hebben;

Overwegende dat de Beroepshoven Juridicties van tweeden graad daarstellen;

Dat wanneer den eersten graad der juridictie niet beloopt geweest is, de Beroepshoven uitspraak hoeven te weigeren;

Overwegende bijgevolg dat het beroep niet ontvankelijk is in zooverre het strekt tot kennisneming over de betwistingen tusschen partijen;

Om die redenen :

Het Hof,

Gehoord het advies van den heer advocaat-generaal Houben. Uitspraak doende over het beroep en het tegenberoep.

Alle verdere en tegenstrijdige besluiten afwijzende.

Ontvangt het beroep in zooverre het aan het Hof toelaat over het bestaan der vonnissen uit te spreken.

Verklaart beide bestredene vonnissen, nietig en doet ze te niet.

Zegt het Beroep niet ontvankelijk voor 't overige.

Veroordeelt beroepene tot de kosten der beide gedingen.

HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL

9e Kamer. — 15 November 1934.

Voorzitter : M. De Vos.

Raadsheeren : MM. De Landtsheer en Ernst de la Graete.
Advokaat-Generaal : M. De Vooght.

STRAFRECHT. — AUTEURSRECHT. — VENNOOTSCHAP VAN FRANSCH RECHT. — RECHTSTREEKS DAGENDE PARTIJ. — BEROEP. — ONTVANKELIJKHEID.

De vennootschap van Fransch recht is gerechtigd handelend op te treden tot verdediging der rechten van haar leden. — Wanneer alleen de burgerlijke, rechtstreeks dagende partij, — in eersten aanleg afgewezen om reden van niet-ontvankelijkheid, beroep inslaat, is na hervorming van het vonnis den eisch ontvankelijk.

O. M. t/ D. W.

In zake van het Openbaar Ministerie en van de Burgerlijke en dagende partij, de burgerlijke vennootschap van Fransch recht, hebbende in Frankrijk de rechtspersoonlijkheid « Vennootschap der Schrijvers, Toonzetters en Muziekuitgevers » wier maatschappelijke zetel gevestigd is te Parijs, Choptalstraat, 1, en haar filiaal en zetel harer bedrijvigheid te Brussel, Kunstlaan, 10, zoowel in persoonlijken naam als in naam harer leden voor het Beheer van hun vermogen deel in de bovengemelde vennootschap, vertegenwoordigd door Mter Demeuse, pleitbezorger

tegen :

X. en de samenwerkende vennootschap « Het Volk », vertegenwoordigd door Mter Dries, pleitbezorger.

Rechtstreeks gedagvaard, de eerste wegens uitvoering van muzikale werken zonder toelating (wet van 22-3-1886); de tweede, als burgerlijke verantwoordelijk voor den eersten;

Gezien het tusschen arrest van dit Hof in dato 23 Mei 1934, hetwelk het bestreden vonnis van 18 Mei 1933 der Rechtbank van Eersten Aanleg te Leuven te niet doet, de vordering ontvankelijk verklaart, de zaak tot zich trekt en ze verschuift tot verdere behandeling op onbepaalde datum en betichte in de kosten verwijst zijnde 25 fr. 67 cmen;

Gehoord het verslag gedaan door den heer Voorzitter;

Gehoord de burgerlijke en dagende partij, vertegenwoordigd door Mter Demeuse, pleitbezorger, en bijgestaan door Mter Sasserath en Poot, advocaten;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijnen eisch nopens de publieke vordering en in zijn advies over de burgerlijke vordering;

Gehoord den betichte en de samenwerkende vennootschap, beide vertegenwoordigd door Mter Dries, pleitbezorger, en bijgestaan door Mter Legrand, advocaat loco Mter Schot;

Aangezien de beschikking van artikel 202 van het wetboek van Strafvordering, die het recht om beroep in te stellen aan Burgerlijke partij alleen toekent wat hare burgerlijke belangen betreft, het geval voorziet waarin de eerste rechter over den grond der zaak uitspraak heeft gedaan;

Overwegende dat, in het voorhandig geding, het Hof, ten gevolge van een beroep van Burgerlijke partij tegen een vonnis dat de vordering onontvankelijk had verklaard, dit vonnis, bij arrest van 23 Mei 1934, te niet heeft gedaan en de zaak tot zich heeft getrokken om over den grond te beslissen, ten aanzien zoowel van de publieke als van de burgerlijke vordering;

Aangezien, bij gevolg, dit rechtsprekende college vermag — te beschikken over beide vorderingen en bevoegd is tot de straf toepassing zoowel als tot de toewijzing van een schadevergoeding aan Burgerlijke partij (Verbr. 12 April 1921, Pas. 321);

Aangezien het wanbedrijf van namaking, door kwade of bedrieglijke schending van het auteursrecht, openbaarlijk begaan in den kinema, op 30 Juni, 6 Juli, 31 October, 1 November 1931, alsook op 15 Februari 1932, zooals vermeld is in de dagvaarding uitgaande van de burgerlijke partij, door het onderzoek voor het Hof gedaan, is vastgesteld geworden ten laste van den bestuurder van den Kinema, hoedanigheid door hem zelf genomen in het geding dat aanleiding heeft gegeven tot het arrest, ter zake tusschengekomen op 23 Mei 1934;

Aangezien, wat aangaat de feiten gepleegd op 30 Juni, 6 Juli, 31 October, 1 November 1931, de verjaring der rechtsvordering is gestuit geweest door het voormeld arrest van 23 Mei 1934;

Aangezien al die feiten, alsook die van 15 Februari 1932, de uitvoering uitmaken van eenzelfde strafbaar voornemen zoodat zij maar een voortgezet misdrijf vormen en het diensvolgens behoort maar eene straf uit te spreken;

Overwegende dat de omstandigheid aangehaald door betichte, dat de rechten van locatie (sic) en zekere vergoedingen aan de filmverhuurders zouden betaald geweest zijn, zonder belang is;

Dat de overeenkomsten waarvan betichte gewag maakt, hem niet hebben ontslaan van de verplichting de voorafgaande toelating te bekomen de werken van het repertorium van de burgerlijk dagende partij uit te voeren, en van de rechten betrekkelijk tot die uitvoeringen te kwijten;

Aangezien ter zake krachteloos zijn de bloote beweringen van betichte :

1° dat de goede trouw der dirigenten van den Kinema klaar uitkomt, daar zij niet wisten of de stukken, in de rechtstreeksche dagvaarding aangeduid, wel begrepen zijn in de vertoonde filmen, en of de aangewezen stukken wel als auteurs hebben de personen daarin vermeld;

2° dat die dirigenten niet weten of die werken al of niet openbare eigendom zijn geworden, of de auteurs deel maken, of niet, van de « SACEM » en of deze ontvankelijk of niet is om in hunnen naam te handelen;

Overwegende dat het arrest van 23 Mei 1934 uitdrukkelijk bestatigt dat de auteurs, wier gewrochten, volgens de bewering van de « S. A. C. E. M. » door betichte uitgevoerd werden, leden zijn van dit vennootschap en dat de ten laste van betichte gelegde misdrijven kunnen vervolgd worden op de klacht van de dagvaardende partij;

Aangezien de verhandelingen van het geding het auteursrecht van de burgerlijk dagende partij op de muzikale gewrochten, uitgevoerd op voormelde dagen van de jaren 1931 en 1932, hebben vastgesteld, die ge-

wrochten toevoorende aan haar sociaal repertorium, waarvan de schrijvers haar het volstrekt beheer hebben afgestaan;

Aangezien de kwaadwillige of bedrieglijke schending van het auteurs-recht, waarover het geschil loopt, is bewezen geworden: zij uitgaat van den bewusten wil van betichte om aan de auteurs van bedoelde gewrochten de rechtmatige opbrengst van de uitvoering hunner werken te ontnemen;

Aangezien de schade, door betichte aan de burgerlijke partij berokkend, billijk zal vergoed worden door het betalen van de hierna bepaalde som;

Overwegende dat niet vaststaat dat de samenwerkende Vennootschap den kinema uitbaat of er eigenaarster van is; dat, niet bewezen is geweest dat die vennootschap hoeft aanzien te worden als burgerlijk verantwoordelijk voor betichte;

Om die redenen:

Het Hof,

Alle andere besluiten ongegrond zijnde, verwerpen de bij toepassing der artikelen 1, 16, 22, 23, 26 wet van 22 Maart 1886; a. 22, 26 W. 17 April 1878; a. 1 par. 1, wet 24 Juli 1921; a. 176 W. 2 Januari 1926; a. 37 W. 8 Juni 1926; a. 1 W. 27 December 1928; a. 2, 3, 4, 5 Wet 27 Juli 1871; Strafwetboek a. 40-100.

Veroordeelt betichte tot een geldboete van honderd frank verhoogd met 60 deciem en gebracht op 700 frank, vervangbaar volgens a. 40 Strafwetboek, door een maand hulpgevang;

en in de kosten van beroep ten aanzien der openbare partij: 68 fr. 25;

Verwijst betichte aan de burgerlijke partij als schadevergoeding te betalen de som van vijf duizend frank, de gerechterlijke intresten en de kosten door haar gedaan, zijnde (450 + 3) frank in Eersten aanleg en in beroep;

dit alles invorderbaar bij lijfswang waarvan de duur bepaald is op een maand;

Benoemt deurwaarder Léon Eeckhout, te Leuven, om het bevel te beteekenen;

Wijst den eisch van de Burgerlijke partij af voor het overige;

Stelt de samenwerkende vennootschap buiten zaak zonder kosten.

HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL

9e Kamer. — 8 Juli 1935.

Voorzitter: Mr. Heyse.

Raadsheeren: MM. Daubresse en Lacroix.

Advokaat-Generaal: Mr. Van Durme.

Pleiers: Mters Brusseleers en Era.

STRAFRECHT. — ONWETTIGE LOTERIJ. — EIGENDOMSVOORBEHOUD. — UITLOTING.

Er bestaat een onwettige loterij wanneer de kansen tot uitloting overgedragen worden zonder dat de koopers tegelijkertijd den eigendom der titels verwerven.

O. M. t/ G. M. V.

Beticht van te Antwerpen, zelfde kanton, of elders in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, in 1933, na 1 October en in 1934:

als daders of mededaders:

A. onwettige loterij;

B. plaatsing van biljetten van niet-wettelijk toegelaten loterijen;

Gezien de beroepen ingediend op 4 Mei 1935 door het Openbaar Ministerie, tegen de twee betichten, tegen het vonnis uitgesproken (door 3 Rechters) den 29 April 1935 op verzet tegen een vonnis bij verstek jegens de twee betichten gevelde op 17 April 1935, door de rechtbank van eersten aanleg van het arrondissement Antwerpen, dewelke, rechtdoende in boetstraffelijke zaken, de feiten niet bewezen verklaart, en beide betichten vrij spreekt en buiten zaak stelt zonder kosten;

Het vonnis bij verstek in datum van 17 April 1935 veroordeelde, hoofdens de vermengde feiten, ieder betichte tot 50 fr. boete, gebracht op 350 fr. of behulpelijk 15 dagen gevang en solidair tot de kosten, berekend op 16,35 fr. met opschorsing voor beide, gedurende drie jaar;

Gehoord het verslag gedaan door den Heer Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijnen eisch;

Gehoord de betichten in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door Meesters Brusseleers en Era, advocaten;

Aangezien, wat de verkoop van obligatiën met loten aangaat, er een niet wettelijke toegelaten loterij bestaat, indien de kansen tot uitloting overgedragen worden, zonder dat de koopers den eigendom der titels tegelijk verwerven (cf. Nypels et Servais, onder art. 303 van het S. W. B. Nr 3, Luik, 13 févr. 1890, Pas. 1890, II, 203); dat inderdaad de voorwaarden der toegelaten loterij aldus veranderd worden;

Aangezien de overeenkomst, door betichten met de koopers gesloten, en tot den verkoop met maandelijksche afkortingen strekkende, de volgende bepalingen behelst: 5) zoodra de firma V. Govaerts en R. Verbeeck de eerste afkorting alsook het eerste deel der vergoeding ontvangen heeft, zal een certificaat, waarop de nummers der loten vermeld zijn, aan den cliënt overhandigd worden; 6) indien er bij de trekkingen aan een dezer nummers een premie wordt toegekend, behoort deze ten volle aan den cliënt, zonder eenige kosten, dit alles onder voorbehoud van wat in art. 8 wordt gezegd; 8) Het is uitdrukkelijk verstaan tusschen partijen dat de titels den volledige eigendom blijven van de firma V. Govaerts en R. Verbeeck tot de laatste afbetaling; zoolang de periodieke afbetalingen niet vereffend zijn, bezit de koper enkel het genot van de titels, wat betreft het recht van deelname aan de trekkingen en de uitbetaling van de koepens;

Aangezien het daaruit spruit dat de overdracht der kansen tot uitloting en de overdracht van den eigendom der titels op verschillende tijden moeten geschieden (de eerste, na betaling der eerste afkorting, de tweede, na volledige vereffening) en aan uiteenlopende voorwaarden worden onderworpen; dat, door de uitwerking der overeenkomst, het dus gebeuren kan, dat de koper welke in gebreke blijft eene of verscheidene afkortingen te betalen, nadat de eerste is gestort geweest, de kansen tot zekere trekkingen genoten zou hebben (zoolang de maandelijksche stortin-

gen regelmatig werden gedaan) ofschoon de eigendom der titels door hem nooit verworven zou worden;

Aangezien, door het onderzoek voor het Hof gedaan, het bewezen werd dat betichten te Antwerpen, zelfde kanton, of elders in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen in 1933, na 1 October en in 1934 :

Om de wanbedrijven uitgevoerd te hebben of aan de uitvoering er van rechtstreeks medegewerkt te hebben of om door welke daad ook tot de uitvoering zoodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand de wanbedrijven niet konden gepleegd worden :

A. Aanlegger, ondernemer, beheerder, bediende of agent van niet-wettelijk toegelaten loterijen aan het publiek voorgestelde verrichtingen, om door middel van het lot een winst te verschaffen, zijn geweest;

B. Biljetten van niet-wettelijk toegelaten loterijen geplaatst hebben, gevent of verspreid, of door berichten, aankondigingen, plakbrieven of door elk ander middel van openbaarmaking, het bestaan van die loterijen hebben doen kennen of de uitgifte van de biljetten hebben bevorderd;

Aangezien deze feiten zich vermengen, als zijnde met één en zelfde misdadig inzicht gepleegd, dat er dus een enkele straf dient toegepast;

Aangezien ten voordeele van betichten verzachtende omstandigheden bestaan, spruitende uit hun goed verleden;

Om deze redenen,

Het Hof,

Gezien art. 301, 302, 303, 40, 85 van het strafwetboek, 194 en 211 van het Wetboek van strafvordering, beschikkingen door den heer Voorzitter ter zitting aangeduid;

Rechtdoende bij tegenspraak :

Doet het bestreden vonnis te niet, wijzigende met eenparige stemmen, verwijst ieder betichte tot een geldboete van 26 fr. gebracht op 182 fr. (wet van 27 December 1928);

Zegt dat iedere geldboete, bij gebrek aan betaling binnen den wettelijken tijd, zal vervangen worden door een gevangzitting van acht dagen.

Zegt dat de uitvoering van het arrest, uitgezonderd de kosten, zal opgeschorst blijven, indien gezegde betichten, binnen een termijn van drie jaar geen andere veroordeeling ondergaan hoofdens wanbedrijf of misdaad;

Verwijst de betichten hoofdelijk in de kosten der twee aanleggen, beloopende in 't geheel : deze in eersten aanleg 52,81 fr. kosten van verzet inbegrepen, deze in beroep : 60,27 fr.

VLAAMSCHE JURISTEN

Abonneert U op het « Rechtskundig Weekblad »

BURGERLIJKE RECHTBANK TE ANTWERPEN

1^e Kamer. — 8 Juni 1935.

Voorzitter : M. Stelfeld.

Rechters : MM. Van Miegem en Jageneau.

Pleiters : Mrs J. Houben en R. Victor.

DIENSTCONTRACT. — BEDIENDE VAN STAAT, PROVINCIE OF GEMEENTE. — WET VAN 7 AUGUSTUS 1922. — NIET-TOEPASSELIJKHEID. — GEEN ONDERSCHIED TUSSCHEN BESTENDIG OF TIJDELIJK DIENSTCONTRACT.

Artikel 29 der wet van 7 Augustus 1922 bepaalt dat deze wet niet toepasselijk is op de bedienden van Staat, Provincie of Gemeente. In dit opzicht moet geen onderscheid gemaakt worden tusschen een bestendig of een tijdelijk dienstcontract.

Velghe t/ Gemeente Deurne.

Gehoord partijen in hunne middelen en besluiten;

Gezien de stukken van het geding;

Aangezien, aanlegger, ter zitting van 24 November 1933 als tijdelijke bediende aangesteld werd door het College van Burgemeester en Schepenen, op 22 December 1933 door het College per brief werd verwittigd dat zijn dienst werd opgezegd tegen 1 Januari 1934;

Dat hij door dezen eisch betaling vraagt van drie maanden loon, zijnde de som van 3750 frank, ten titel van vergoeding, daar hij beweert recht te hebben gehad op een opzeg van 3 maanden, ingevolge de wet van 7 Oogst 1922;

Aangezien artikel 29 van gezegde wet in zijn laatste paragraaf bepaalt, dat deze wet niet toepasselijk is op de bedienden van Staat, Provincie en Gemeenten;

Dat deze tekst algemeen en formeel is en geen onderscheid maakt tusschen tijdelijke en vaste bedienden;

Dat aanlegger eene ziensnede uit het verslag van den Senaat inroept, waarin de vraag gesteld wordt of de bediende der liefdadigheidsburelen en hospiciën begrepen zijn in de categorieën der bedienden die niet onder toepassing der wet vallen; dat deze vraag met het huidige geschil geen verband heeft en hier geen twijfel mogelijk is inopens den aard van den bediende;

Aangezien overigens het feit dat de stabiliteit of de niet stabiliteit van de bediening niets verandert aan den juridischen aard van het verband die de bedienden van de openbare besturen verbindt; een contract van publiek recht daar zij aangesteld worden door eene beslissing eener openbare macht (zie H. Velge, Droit industriel belge d. I bl. 146) en dat hierin de grondslag ligt van de bepaling opgevat in artikel 29 al. 3;

Aangezien deze zienswijze ook bevestigd wordt door een arrest van het Beroepshof van Luik in dato 22 Juli 1925 (Jur. Cour Liège 1925, 239).

Om deze redenen,

De Rechtbank, alle andere besluiten verwerpende, verleent akte aan verweerster dat zij, voor wat den aanleg en de bevoegdheid betreft, de vordering schat op meer dan vijftien duizend frank;

Verklaart den eisch van aanlegger ongegrond; wijst hem af met de kosten des gedinges.

BURGERLIJKE RECHTBANK TE GENT

4e Kamer. — 14 Maart 1935.

Eenige Rechter: M. Dubois.

Pleiters: Mters De Potter en Van Audenhaeghe.

HUUR. — K. B. VAN 31 OCTOBER 1934. — BEPERKING VAN SOMMIGE HUISHUREN. — NIET TOEPASSELIJK OP HANDELSHUREN.

Hoofdstuk II van het K. B. van 31 October 1931, betreffende de huurovereenkomsten is niet toepasselijk op de handelshuizen.

O. M. t/ D. C.

Gehoord partijen in hunne middelen en besluiten en den heer De Clippele, eerste Substituut Procureur des Konings in zijn advies;

Overwegende dat voorafgaandelijk dient onderzocht of de huishuurbepanking bij het K. B. van een en dertig October 1934 voorzien, ook toepasselijk is op handelshuizen; dat immers het huis (gelegen Kraaistraat nr 2) voor hetwelk eene vraag tot prijsvermindering werd ingediend voor den heer Vrede-rechter van het tweede kanton, als bakkerij, met bakkerswinkel is verhuurd;

Overwegende dat voornoemd Koninklijk Besluit niet uitdrukkelijk bepaalt of de huishuurbepanking van toepassing is op de handelshuizen; dat enkel vermeld worden in hoofdstuk II de huizen die woonstgelegenheid verschaffen, dat men daaruit zou kunnen besluiten dat onder dergelijke gebouwen moet begrepen worden de handelshuizen die ook woonstgelegenheid bieden;

Overwegende dat echter in het verslag aan den Koning vermeld staat «Hoofdstuk I der wet is van toepassing zoowel op handelshuizen als op woonhuizen»;

Overwegende dat zulke schikking niet herhaald wordt voor hoofdstuk II en dat men daaruit mag besluiten dat het dus alleenlijk betrek heeft op woonhuizen; te meer daar in het zelfde verslag voorkomt: «Hoofdstuk II heeft als voorwerp de beperking der kleine huishuren, en dit betreft namelijk deze woonsten die bedoeld worden in het K. B. van een en dertig Juli 1900 vier en dertig»;

Overwegende dat in dit K. B. de handelshuizen niet uitdrukkelijk vermeld worden, noch in de vroegere wetten en besluiten die door dit van 31 Juli 1934 verlengd worden;

Overwegende dat het kwestieuze huis vooral een handelshuis is; dat het als dusdanig verhuurd werd en de huurprijs werd bedongen met het oog op de voordeelen die uit het bakkersbedrijf kunnen getrokken worden; dat immers een pacht van zes duizend frank 's jaars op geene manier zou kunnen verrechtvaardigd worden, moest hij dragen op een gebouw aldaar gelegen en enkel woonstgelegenheid aanbiedend;

Overwegende dat bijzondere wetten en besluiten, de huurbepanking en huurverlenging van handelshuizen geregeld hebben en namelijk het K. B. van 5 Oogst 1933 ook nog de Wet op de handelseigendommen van 1933; dat het K. B. van 5 Oogst 1933 door het Koninklijk besluit van 31 Oogst 1934 niet werd afgeschaft;

Overwegende dat dit laatste K. B. eene uitzondering uitvaardigt op het gemeen recht en dus in engen zin moet toegepast worden;

Overwegende dat de eerste rechter dus ten onrechte de meest naansitge partij bevoel eene nieuwe kadastrale schatting te vragen om desgevallend de kwestieuze huishuur te verminderen, daar deze niet valt onder toepassing van art. 9 van het K. B. van 31 Oogst 1934.

Om deze redenen,

De rechtbank, verklaart het beroep ontvankelijk, doet het bestreden vonnis te niet en opnieuw wijzende en tot zich trekkend verklaart den eisch onontvankelijk.

Veroordeelt aanlegger tot de kosten.

WETGEVING

TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

Uitvoeringsbesluiten op de wet van 15 Juni 1935.

KONINKLIJK BESLUIT van 24 Augustus 1935, waarbij wordt bepaald in welke vormen en voorwaarden de kandidaten voor de verkiezingen met het oog op de vorming van de Koophandelsrechtbanken en de op 15 September 1935 fungerende, werkelijke en plaatsvervangende rechters in die rechtbanken hun verklaringen moeten doen in verband met hun kennis van de talen.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 15 Juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;

Gelet inzonderheid op de artikelen 47 en 66 van bedoelde wet;

Op de voordracht van Onzen Minister van Justitie,

Wij hebben besloten en Wij besluiten:

Artikel 1. De verklaring die, in uitvoering van artikel 47 van de wet van 15 Juni 1935, door de kandidaten voor de verkiezingen met het oog op de vorming van de Koophandelsrechtbanken, moet worden afgelegd, wordt in dubbel exemplaar opgemaakt overeenkomstig het bij dit besluit gevoegd model A.

Art. 2. De verklaring wordt overhandigd aan den voorzitter van het hoofdbureau van het kiescollege, dat met de verkiezing van de leden van de Koophandelsrechtbanken belast is.

Indien er aanleiding bestaat om werkelijke of plaatsvervangende leden van de Koophandelsrechtbanken ten gevolge van ontslag of overlijden te vervangen, of indien nieuw opgerichte plaatsen van werkelijk of plaatsvervangend rechter moeten worden bevestigd, wordt de verklaring aan den voorzitter van de Koophandelsrechtbank overhandigd.

Art. 3. Een van de exemplaren van de verklaring wordt gevoegd bij de akte van candidaatstelling.

Het ander exemplaar wordt, binnen drie dagen na de ontvangst, terugbesteld door den voorzitter van het hoofdbureau van het kiescollege of, in de door artikel, 2, 2^e alinea, voorziene gevallen, door den voorzitter van de

Koophandelsrechtbank, die onderaan op dat exemplaar het feit van de overhandiging er van vaststelt.

Art. 4. De verklaring die, in uitvoering van artikel 66 der wet van 15 juni 1935 door de op 15 September 1935 fungeerende, werkelijke en plaatsvervangende rechters in de Koophandelsrechtbanken, de voorzitters en de onder-voorzitters inbegrepen, moet worden afgelegd, wordt in dubbel exemplaar opgemaakt overeenkomstig het bij dit besluit gevoegd model B.

Zij wordt vóór 15 October 1935 aan den Minister van Justitie gericht. Een exemplaar wordt binnen de drie dagen na de ontvangst aan den magistraat terugbesteld.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 24 Augustus 1935.

FORMULE DER VERKLARINGEN (Staatsblad kol. 5557)

KONINKLIJK BESLUIT van 9 September 1935, tot regeling van de examens waarbij de doctors in de rechten in de gelegenheid gesteld worden te bewijzen dat zij in staat zijn de voorschriften van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken na te leven.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 15 juni 1935, op het gebruik der talen in gerechtszaken, en inzonderheid op de bepalingen van artikel 43, §§ 4, 8 en 9, krachtens welke de kandidaten tot de rechterlijke ambten, door een examen, het bewijs van de grondige kennis van de eene of van de andere landstaal kunnen leveren;

Gelet op § 6 van dat artikel, krachtens welke de kandidaten tot de bij die bepaling voorziene rechterlijke ambten, door een examen, het bewijs van de voldoende kennis van de eene of de andere landstaal kunnen leveren;

Gelet op § 9 van dat artikel, waarbij wordt bepaald dat de stof van het examen over de grondige kennis van de eene of van de andere landstaal, alsmede de vorm en de werkwijze der examencommissie, bij koninklijk besluit worden geregeld;

Gelet op § 8 van dat artikel, waarbij wordt bepaald dat het bewijs van de voldoende kennis van de eene of van de andere landstaal wordt geleverd door een examen, waarvan een koninklijk besluit de inrichting voorziet en de stof bepaalt;

Op de voordracht van Onzen Minister van Justitie,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. Tweemaal 's jaars stelt de regeering een examencommissie aan, die belast is met het afnemen van de Fransche proeven, en een examencommissie, die belast is met het afnemen van de Nederlandsche proeven, voorzien bij de §§ 8 en 9 van artikel 43 der wet van 15 juni 1935.

Die examencommissies worden door Ons, op de voordracht van Onzen Minister van Justitie, benoemd.

Ieder van de examencommissies bestaat uit een voorzitter, gekozen onder de raadsheeren in het Hof van verbreking of in een Hof van beroep, en uit vier leden, onder welke twee professoren van het officieel hoogeschoolonderwijs en twee professoren van het vrij hoogeschoolonderwijs; de eene helft der leden wordt genomen onder de professoren in de rechten en de andere helft onder de professoren in de talen.

Het benoemingsbesluit stelt een plaatsvervanger aan voor den voorzitter en voor elk lid van de examencommissie.

Art. 2. Onder de leden worden door Onzen Minister van Justitie een secretaris en een plaatsvervangend secretaris gekozen.

Art. 3. De voorzitter houdt de hand aan de regelmatigheid der werkzaamheden; hem behoort de politie der vergadering.

Art. 4. De secretaris houdt de geschriften en maakt de notulen op, die in een daartoe bestemd register worden geschreven.

Art. 5. De twee jaarlijksche zittingen van de examinandi, die het bewijs willen leveren van de grondige kennis of van de voldoende kennis van de Nederlandsche taal, nemen een aanvang : de eerste, den eersten Dinsdag van de maand April; de tweede, den eersten Dinsdag van de maand October.

De twee jaarlijksche zittingen voor de examinandi, die het bewijs willen leveren van de grondige kennis of van de voldoende kennis van de Fransche taal, nemen een aanvang : de eerste, den derden Dinsdag van de maand April; de tweede, den derden Dinsdag van de maand October.

De examencommissies houden zitting te Brussel, in het door Onzen Minister van Justitie aangeduide lokaal en op de door hem vast te stellen uren.

Zij vergaderen alle dagen, uitgezonderd den Zondag en de wettelijke feestdagen.

De aanwezigheid der vijf examinatoren is voor de beraadslaging vereischt.

Art. 6. De vragen tot inschrijving worden bij aangeteekenden brief aan Onzen Minister van Justitie gezonden; zij vermelden het diploma dat de examinandus bezit en duiden de taal aan over de grondige kennis of de voldoende kennis waarvan hij wil ondervraagd worden.

Een bericht dat, een maand ten minste vóór de opening van iederen zittijd in het Staatsblad gedrukt wordt, duidt den termijn voor het nemen der inschrijvingen aan. Tien dagen lang kunnen namen op de lijst gebracht worden. Vervolgens wordt zij door het Staatsblad bekend gemaakt.

De Minister stuurt de lijst aan den voorzitter der examencommissie die, bijgestaan door den secretaris, onverwijld overgaat tot de loting om de orde vast te stellen waarin de examinandi zullen ondervraagd worden. Onmiddellijk deelt de secretaris hun, bij aangeteekenden brief, mede op welken dag zij zich moeten aanmelden.

Art. 7. De examenkosten zijn op 50 frank vastgesteld; zij worden bij de inschrijving voldaan.

Art. 8. § 1. De proef over de grondige kennis van de eene of van de andere landstaal omvat een mondeling examen en een schriftelijk examen.

Het mondeling examen geschiedt in het openbaar; het gaat het schriftelijk examen vooraf.

§ 2. De mondelinge proef bestaat in :

1° Het luidop lezen van een of meer wetteksten, gesteld in de taal waarover het in het examen gaat. Die teksten kunnen betrekking hebben op het strafrecht, de strafvordering, het burgerlijk recht, het handelsrecht en de burgerlijke rechtsvordering;

2° Een ondervraging in dezelfde taal, over die teksten;

3° Een onderhoud over een onderwerp in verband met het dagelijksch leven.

De examinandi worden beurtelings naar de orde welke bij de loting werd vastgesteld, in de openbare vergadering opgeroepen.

Het mondeling examen duurt een half uur.

Wanneer al de examinandi ondervraagd geworden zijn en zich verwijderd hebben, beraadslaagt de examencommissie op staanden voet en beslist of zij tot het schriftelijk examen kunnen toegelaten worden. De uitslag van de beraadslaging wordt in de notulen vermeld en onmiddellijk in openbare zitting afgekondigd.

Is het aantal examinandi te groot om in een enkele vergadering voor allen de voormelde verrichtingen te kunnen ten einde brengen, dan verdeelt de examencommissie de lijst in twee of meer reeksen, naar de orde van de uittoting. De examencommissie beraadslaagt op staanden voet over het examen der examinandi van ieder reeks.

Art. 9. De tot het schriftelijk examen toegelaten examinandi nemen plaats in de zaal, naar de orde bij de loting vastgesteld.

Het schriftelijk examen omvat :

1° Het opstellen van een uiteenzetting van ongeveer der-

tig regels, betreffende een actueel vraagstuk in verband met het recht;

2° Het schriftelijk beantwoorden van een vraag :

- a) Over burgerlijk recht;
- b) Over strafrecht;
- c) Over strafvordering;
- d) Over handelsrecht;
- e) Over burgerlijke rechtsvordering.

Het onderwerp van het opstel en de vragen zijn verschillend voor elke nieuwe reeks van examinandi.

Het schriftelijk examen duurt twee uur.

De examinandi mogen geen onderlinge gemeenschap hebben, noch zich van boeken, geschriften of welke aantekeningen ook bedienen. De examencommissie bewaakt hen ten strengste.

Na ieder reeks examens beraadslaagt de examencommissie met gesloten deuren over de definitieve toelating van den examinandus.

De uitslag van de beraadslaging wordt in de notulen opgeschreven. Daarin wordt ook vastgesteld dat het behoorlijk bekrachtigd diploma van doctor in de rechten overgelegd werd, en bevestigd dat de voorschriften van de wet en van dit besluit in acht genomen werden. De notulen worden ondertekend door den voorzitter en door al de leden van de examencommissie, die het examen hebben afgenomen. Er wordt onmiddellijk in openbare zitting voorlezing van gedaan.

Art. 10. § 1. De vorige bepalingen zijn van toepassing op het examen over de voldoende kennis van de taal. Evenwel, wordt de stof van die proef als volgt bepaald :

De proef omvat een mondeling examen en een schriftelijk examen. Het mondeling examen gaat het schriftelijk examen vooraf.

§ 2. Het mondeling examen bestaat in :

1° Een onderhoud over een onderwerp uit het dagelijksch leven.

2° Het luidop lezen van een of meer dagelijks toegepaste teksten betreffende het strafrecht, de strafvordering en het burgerlijk recht, gevolgd van een ondervraging betreffende dien tekst.

Het mondeling examen duurt een half uur.

§ 3. Het schriftelijk examen bestaat in :

1° Een opstel van ongeveer dertig regels, waarvan het onderwerp aan de dagelijksche gerechtelijke werkzaamheden is ontleend;

2° Het schriftelijk beantwoorden van een of meer vragen, welke betrekking hebben op de gewone praktijk van het recht.

Het schriftelijk examen duurt twee uren.

Art. 11. De examencommissie kan slechts tot toelating of verdeling besluiten. Geen graad van verdienste mag aan de toelating toegevoegd worden, noch in de notulen, noch in de door de examencommissie uitgereikte getuigsschriften.

Art. 12. De examinandus die, zonder gewettigde reden, zich op den gestelden dag niet heeft aangemeld of, aanwezig zijnde, zonder gewettigde reden zich heeft verwijderd, wordt met de verdaagden gelijkgesteld. De examencommissie oordeelt over de aangevoerde redenen.

Worden zij geldig bevonden, dan wordt den examinandus toelating gegeven zich bij het einde van den zitting aan te melden.

De geneeskundige attesten moeten door de gemeentebesturen gelegaliseerd zijn.

Art. 13. Op straffe van nietigheid, mag niemand, als lid van de examencommissie, deel nemen aan het examen van een bloedverwant of aanverwant, tot en met den vierden graad.

Art. 14. De door de examencommissie afgeleverde getuigsschriften zijn op papier gedrukt en opgesteld overeenkomstig het bij dit besluit gevoegd model.

Zij worden ondertekend door den voorzitter en door al

de leden van de examencommissie, die het examen hebben bijgewoond.

Na bekleed te zijn met het zegel van het Ministerie van Justitie en de legalisatie van de handteekeningen door een gemachtigd ambtenaar van dat departement, worden zij aan de examinandi afgeleverd.

Art. 15. Het notulenboek wordt op het einde van iederen zitting afgesloten en aan het Ministerie van Justitie afgegeven.

Art. 16. De werkende of plaatsvervangende leden van de examencommissie ontvangen een vergoeding, vastgesteld, voor een uur aanwezigheid, op 15 frank voor den voorzitter, en op 13 frank voor de andere leden.

Bovendien wordt aan den secretaris een bijzondere vergoeding van 20 frank per zitdag verleend.

De leden die niet te Brussel of in de voorsteden verblijven, hebben recht op de terugbetaling van den prijs van hun reisbiljet in tweede klas op de Belgische Spoorwegen, en in eerste klas op de buurtspoorwegen.

Zij ontvangen ook een vergoeding voor verblijf, berekend op 40 frank per dag aanwezigheid.

Art. 17. Onze Minister van Justitie zal alle andere reglementsbepalingen vaststellen.

Hij is belast met de uitvoering van dit besluit, dat den 15n September 1935 in werking treedt.

Gegeven te Brussel, den 9n September 1935.

FORMULE VAN GETUIGSCHRIFT

(Staatsblad kol. 5653)

KONINKLIJK BESLUIT van 9 September 1935 tot regeling van het examen waarbij de licentiaten in het notariaat in de gelegenheid gesteld worden te bewijzen dat zij in staat zijn de voorschriften van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken na te leven.

In groote lijnen gelijkaardig aan het hierbovenstaand besluit.

KONINKLIJK BESLUIT van 9 September 1935 tot vaststelling van de voorwaarden betreffende de bekwaamheid op taalgied welke vereischt wordt van de candidaten tot het ambt van pleitbezorger en dat van deurwaarder bij de onderscheiden rechtscollages.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 15 Juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken, en inzonderheid op artikel 45 van die wet;

Op de voordracht van Onzen Minister van Justitie,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. In de provinciën en in het arrondissement, vermeld in artikel 1 der wet van 15 Juni 1935, kan niemand benoemd worden tot pleitbezorger bij een der aldaar gevestigde rechtscollages, indien hij het bewijs niet levert van zijn kennis van het Fransch.

Een koninklijk besluit bepaalt het aantal pleitbezorgers bij het Hof van beroep te Luik die, daarenboven, het bewijs moeten leveren van hun kennis van het Nederlandsch.

Art. 2. In de provinciën en in het arrondissement, vermeld in artikel 2 van de wet van 15 Juni 1935, kan niemand benoemd worden tot pleitbezorger bij een der aldaar gevestigde rechtscollages, indien hij het bewijs niet levert van zijn kennis van het Nederlandsch.

Een koninklijk besluit bepaalt het aantal pleitbezorgers bij het Hof van beroep te Gent die, daarenboven, het bewijs moeten leveren van hun kennis van het Fransch.

Art. 3. In het arrondissement Brussel kan niemand benoemd worden tot pleitbezorger bij een der aldaar gevestigde rechtscollages, indien hij het bewijs niet levert van zijn kennis van beide landstalen.

Art. 4. In de provinciën, arrondissementen en kantons

vermeld in de artikelen 1 en 2 der wet van 15 Juni 1935, kan niemand benoemd worden tot deurwaarder bij een der aldaar gevestigde rechtscollèges, indien hij het bewijs niet levert dat hij er toe in staat is om, bij de uitoefening van zijn ambt, de taal te gebruiken welke voorzien is bij de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken, vóór het rechtscollège waar hij mocht geroepen worden zijn ambt uit te oefenen.

Art. 5. In het arrondissement Brussel kan niemand benoemd worden tot deurwaarder bij een der aldaar gevestigde rechtscollèges, indien hij het bewijs niet levert dat hij er toe in staat is, bij de uitoefening van zijn ambt, beide landstalen te gebruiken.

Art. 6. Het bewijs van de kennis van de eene of van de andere landstaal wordt geleverd door een examen dat uit een mondelinge en uit een schriftelijke proef bestaat.

Tweemaal 's jaars stelt de regering een examencommissie aan, die belast is met het afnemen van die examens.

Die examencommissie wordt door Ons, op de voordracht van Onzen Minister van Justitie, benoemd.

Zij bestaat uit een voorzitter, gekozen onder de raadsheeren in een Hof van beroep en uit vier leden onder welke twee magistraten en twee leeraars van het middelbaar onderwijs van den hooger grad, gekozen voor de helft in het officieel onderwijs en voor de helft in het vrij onderwijs.

Het benoemingsbesluit stelt een plaatsvervanger aan voor den voorzitter en voor elk lid van de examencommissie.

Art. 7. Onder de leden worden door Onzen Minister van Justitie een secretaris en een plaatsvervangend secretaris gekozen.

Art. 8. De voorzitter houdt de hand aan de regelmatigheid der werkzaamheden; hem behoort de politie der vergadering.

Art. 9. De secretaris houdt de geschriften en maakt de notulen op, die in een daartoe bestemd register worden geschreven.

Art. 10. Jaarlijks zijn er twee zittingen: de eerste neemt een aanvang den eersten Dinsdag van de maand Mei; de tweede den eersten Dinsdag van de maand November.

De examencommissie houdt zitting te Brussel, in het door Onzen Minister van Justitie aangeduide lokaal en op de door hem vast te stellen uren.

Zij vergadert alle dagen, uitgezonderd den Zondag en de wettelijke feestdagen.

De aanwezigheid der vijf examinatoren is voor de beraadslaging vereischt.

Art. 11. De vragen tot inschrijving worden bij aangeekenden brief aan Onzen Minister van Justitie gezonden; zij vernemen of de examinandus wensch het bewijs te leveren van zijne kennis van het Nederlandsch, van het Fransch, of tevens van het Nederlandsch en het Fransch.

Een bericht, dat één maand ten minste vóór de opening van iederen zitting in het Staatsblad gedrukt wordt, duidt den termijn voor het nemen der inschrijvingen aan. Tien dagen lang kunnen namen op de lijst gebracht worden.

De lijst van de ingeschreven examinandi, ingedeeld in groepen volgens het examen dat zij wenschen af te leggen, wordt door den Minister van Justitie, acht dagen vóór den zitting, toegezonden aan den voorzitter van de examencommissie, die, bijgestaan door den secretaris, onverwijld overgaat tot de loting om de orde vast te stellen waarna de examinandi zullen ondervraagd worden. Onmiddellijk deelt de secretaris hun, bij aangeekenden brief, mede op welken dag zij zich moeten aanmelden.

Art. 12. De examenkosten zijn op 25 frank vastgesteld; zij worden bij de inschrijving voldaan.

Art. 13, § 1. De proef omvat een mondeling examen en een schriftelijk examen.

§ 2. Het mondeling examen bestaat in:

1° Een onderhoud over een onderwerp in verband met het dagelijksch leven;

2° Het ludop lezen van een gerechtelijke of een buitengerechtelijke akte, gesteld in de taal waarover het in het

examen gaat, gevolgd van een ondervraging over dien tekst.

De examinandi worden beurtelings, naar de orde welke bij de loting werd vastgesteld, in de openbare vergadering opgeroepen.

Het mondeling examen duurt een half uur.

Wanneer al de examinandi ondervraagd geworden zijn en zich verwijderd hebben, beraadslaagt de examencommissie op staanden voet en beslist of zij tot het schriftelijk examen kunnen toegelaten worden. De uitslag van de beraadslaging wordt in de notulen vermeld en onmiddellijk in openbare zitting afgekondigd.

Is het aantal examinandi te groot om in een enkele vergadering voor allen de voormelde verrichtingen te kunnen ten einde brengen, dan verdeelt de examencommissie de lijst in twee of meer reeksen, naar de orde van de uitloting. De examencommissie beraadslaagt op staanden voet over het examen der examinandi van ieder reeks.

Art. 14. De tot het schriftelijk examen toegelaten examinandi nemen plaats in de zaal naar de orde bij de loting vastgesteld.

Het schriftelijk examen omvat:

1° Het opstellen van een uiteenzetting van ongeveer dertig regels, betreffende een onderwerp in verband met het dagelijksch leven;

2° De vertaling in de eerste taal van een gerechtelijke of buitengerechtelijke akte opgesteld in de tweede taal.

3° De vertaling in de tweede taal van een gerechtelijke of buitengerechtelijke akte opgesteld in de eerste taal.

Het onderwerp van het opstel en de teksten ter vertaling zijn verschillend voor elke nieuwe reeks van examinandi.

Het schriftelijk examen duurt twee uur.

De examinandi mogen geen onderlinge gemeenschap hebben noch zich van boeken, geschriften of welke aantekening ook bedienen. De examencommissie bewaakt hen ten strengste.

De uitslag van het examen wordt in het notulenboek opgeschreven en binnen de maand na den zitting aan de belanghebbenden bekend gemaakt.

Art. 15. De examencommissie kan slechts tot toelating of verdaging besluiten. Geen graad van verdienste mag aan de toelating toegevoegd worden, noch in de notulen, noch in de door de examencommissie uitgereikte getuigschriften.

Art. 16. De examinandus die, zonder gewettigde reden, zich op den gestelden dag niet heeft aangemeld of, aanwezig zijnde, zonder gewettigde reden zich heeft verwijderd, wordt met de verdaagden gelijkgesteld. De examencommissie oordeelt over de aangevoerde redenen.

Worden zij geldig bevonden, dan wordt den examinandus toelating gegeven om zich bij het einde van den zitting aan te melden.

De geneeskundige attesten moeten door de gemeentebesturen gelegaliseerd zijn.

Art. 17. Op straffe van nietigheid mag niemand, als lid van de examencommissie, deel nemen aan het examen van een bloedverwant of aanverwant tot en met den vierden graad.

Art. 18. De door de examencommissie afgeleverde getuigschriften zijn op papier gedrukt en opgesteld overeenkomstig het bij dit besluit gevoegd model.

Zij worden ondertekend door den voorzitter en door al de leden der examencommissie die het examen hebben bijgewoond.

Na bekleed te zijn met het zegel van het Ministerie van Justitie en met de legalisatie van de handteekeningen door een gemachtigd ambtenaar van dat departement, worden zij aan de examinandi afgeleverd.

Art. 19. Het notulenboek wordt op het einde van iederen zitting afgesloten en aan het Ministerie van Justitie afgegeven.

Art. 20. De aan den voorzitter en aan de leden van de examencommissie toe te kennen vergoedingen, de bijzon-

dere vergoeding van den secretaris, de aan de leden die buiten de Brusselsche agglomeratie wonen eventueel te betalen reis- en verblijfkosten worden door Onzen Minister van Justitie vastgesteld.

Art. 21. De candidaten tot het ambt van pleitbezorger of tot dat van deurwaarder die het bewijs van hun kennis van een taal leveren hetzij door het diploma van doctor in de rechten, hetzij door het examen voorgeschreven bij § 9 van artikel 43 der wet van 15 Juni 1935, zijn vrijgesteld van elk andere proef om hun kennis van die taal te bewijzen.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat den 15n September 1935 in werking treedt.

Gegeven te Brussel, den 9n September 1935.

FORMULE VAN HET GETUIGSCHRIFT (Staatsblad kol. 5662.)

KONINKLIJK BESLUIT van 12 September 1935. — Toepassing op de militaire rechtscollège, van de wet van 15 Juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 15 Juni 1899, houdende titel II van het Wetboek van militaire strafvordering;

Gelet op het koninklijk besluit van 18 Augustus 1914, waarbij de samenstelling van het Militair Gerechtshof in oorlogstijd wordt bepaald;

Gelet op de koninklijke besluiten van 12 Januari 1897, 21 October 1899, 26 November 1907 en 19 Januari 1921, betreffende de inrichting van de sectie van den gerechtelijken dienst bij het leger;

Gelet op de wet van 15 Juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Overwegende dat het noodig is de door laatstgemelde wet voorziene of vereischte uitvoeringsmaatregelen te treffen;

Op de voordracht van Onze Ministers van Justitie en van Landsverdediging,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Sectie I. — Gerechtelijke commissies.

Artikel 1. Met het oog op de aanwijzing van de leden der gerechtelijke commissie bij een krijgsraad wordt er, door den provincie-commandant, eene lijst opgemaakt van de — in elken graad naar ancienniteit gerangschikte — kapiteins en luitenants van het garnizoen die, volgens de bij artikel 13 van dit besluit voorziene formule, verklaard hebben beide landstalen te kennen.

Art. 2. De gerechtelijke commissie bij het Militair Gerechtshof zal bij loting aangewezen worden onder de officieren die op de overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 of van artikel 11 opgemaakte lijsten voorkomen en, volgens de bij artikel 13 voorziene formule, verklaard hebben beide landstalen te kennen.

Art. 3. Elk werkelijk lid heeft een plaatsvervanger.

Sectie II. — Vaste krijgsraden.

Art. 4. Vóór de laatste zitting van elken maandelijkschen zitting van den krijgsraad, stelt de provinciecommandant den voorzitter in het bezit van twee lijsten met de namen van de — in elken graad naar ancienniteit gerangschikte — hoofdofficieren, kapiteins en luitenants, met vermelding van degene die verhinderd zijn en de reden van de verhindering.

De eerste lijst omvat de officieren die, volgens de bij artikel 13 voorziene formule, verklaard hebben hetzij de Nederlandsche taal, hetzij beide landstalen te kennen.

De tweede lijst omvat de officieren die, volgens de bij artikel 13 voorziene formule, verklaard hebben hetzij de Fransche taal, hetzij beide landstalen te kennen.

Art. 5. In de laatste openbare zitting van elken zittijd zal de voorzitter uit de eerste lijst opmaken, welke in elken graad de oudste officieren zijn volgende op de uittredende die reeds hebben gezeteld. Hij proclameert het eerste werkelijk lid, het tweede plaatsvervangend lid der Vlaamsche kamer voor den volgende zittijd, rekening houdend met de bepaling van artikel 46 van titel II van het Wetboek van militaire strafvordering, waarbij de opneming van twee kapiteins in den raad wordt voorgeschreven.

Hij handelt, op dezelfde wijze, door middel van de tweede lijst, om de leden der Fransche kamer te proclameeren.

De officieren wier namen geproclameerd werden voor de samenstelling van een kamer, worden beschouwd als zijnde verhinderd deel uit te maken van de andere kamer.

Sectie III. — Krijgsraden te velde.

Art. 6. De commandant van een legerkorps of van het cavaleriekorps (of gelijksoortige overheid) bij hetwelk een krijgsraad te velde is aangesteld, laat twee lijsten opmaken van de — in elken graad naar ancienniteit gerangschikte — officieren die medewerken aan den gerechtelijken dienst bij de krijgsraden en tot de troepen behooren bij welke de raad is aangesteld.

Hij schrapt de namen van degene die niet, zonder ernstig nadeel, aan hun gewonen dienst zouden kunnen worden onttrokken.

De eerste lijst omvat de officieren die, volgens de bij artikel 13 voorziene formule, verklaard hebben hetzij de Nederlandsche taal, hetzij beide landstalen te kennen.

De tweede lijst omvat de officieren die, volgens de bij artikel 13 voorziene formule, verklaard hebben hetzij de Fransche taal, hetzij beide landstalen te kennen.

Art. 7. De loting geschiedt in tegenwoordigheid der op het rapport van den bevelvoerende generaal vereenigde officieren.

Uit de eerste lijst worden de leden der Vlaamsche kamer bij loting aangewezen.

Uit de tweede lijst worden vervolgens de leden der Fransche kamer bij loting aangewezen.

De officieren wier namen uitgeloot zijn voor de samenstelling van een kamer, worden beschouwd als zijnde verhinderd deel uit te maken van de andere kamer.

Sectie IV. — Militair Gerechtshof.

Art. 8. Vóór den 20n van elke maand stelt de Minister van Landsverdediging den voorzitter van het Militair Gerechtshof in 't bezit van twee lijsten met de namen der opper- en der hoofdofficieren die aan den gerechtelijken dienst van het Hof medewerken. Op deze lijsten worden zij, in elken graad, naar ancienniteit gerangschikt.

De eerste lijst omvat de opper- en de hoofdofficieren die, volgens de bij artikel 13 voorziene formule, verklaard hebben hetzij de Nederlandsche taal, hetzij beide landstalen te kennen.

De tweede lijst omvat de opper- en de hoofdofficieren die, volgens de bij artikel 13 voorziene formule, verklaard hebben de Fransche taal of beide landstalen te kennen.

Art. 9. In de laatste zitting van elken zittijd schrapt de voorzitter, op elke lijst, de namen der officieren die in den loop der laatste zes maanden hebben gezeteld.

Uit de eerste lijst loot hij de namen van de leden der Vlaamsche kamer, die de volgende maand moeten zetelen.

Uit de tweede lijst loot hij vervolgens de namen van de leden der Fransche kamer, die de volgende maand moeten zetelen.

De officieren wier namen uitgetrokken zijn voor de samenstelling van een kamer, worden beschouwd als zijnde verhinderd deel uit te maken van de andere kamer.

Art. 10. Bij toepassing van de laatste alinea van artikel 103 der wet van 15 Juni 1899, zal Onze Minister van Justitie een magistraat, die de bij de tweede alinea van dit artikel vereischte voorwaarden vervult, voor een termijn

van een jaar aanwijzen om den voorzitter van het Militair Gerechtshof, bij verhindering, te vervangen.

Deze aanwijzing geschiedt de eerste maal voor het gerechtelijk jaar 1935-1936.

Art. 11. In oorlogstijd zal de generaal, die het bevel voert ten zetel van het Militair Gerechtshof, twee lijsten van de aldaar aanwezige en in elken graad naar ancienniteit gerangschikte opper- en hoofdofficieren opmaken na vooraf diegene te hebben uitgeschakeld welke niet, zonder ernstig nadeel, aan hunnen dienst zouden kunnen worden onttrokken.

Deze lijsten mogen, in voorkomend geval, aangevuld worden door toevoeging van gepensioneerde hoofdofficieren, aangewezen door den bevelvoerende generaal.

De eerste lijst omvat de officieren die, volgens de bij artikel 13 voorziene formule, verklaard hebben hetzij de Nederlandsche taal, hetzij beide landstalen te kennen.

De tweede lijst omvat de officieren die, volgens de bij artikel 13 voorziene formule, verklaard hebben hetzij de Fransche taal, hetzij beide landstalen te kennen.

Art. 12. De voorzitter van het Hof, bijgestaan door zijn griffier, loot, uit deze lijsten, en op de bij alineas 2, 3 en 4 van artikel 9 voorziene wijze, de namen van de officieren die moeten zetelen.

Sectie V. — Algemeene bepalingen.

Art. 13, § 1. De officieren die in aanmerking komen om, als leden, deel uit te maken van een gerechtelijke commissie, moeten een gedagteekende en onderteekende verklaring overleggen welke luidt als volgt:

Ik heb (of: ik heb geen) voldoende kennis van beide landstalen om als lid eener gerechtelijke commissie te zetelen.

§ 2. De officieren die in aanmerking komen om als bijzitters van een krijgsraad of als raadsheeren bij het Militair Gerechtshof te zetelen, moeten eene gedagteekende en onderteekende verklaring van onderstaand model en waarvan zij de onnoodige vermeldingen hebben doorgehaald, overleggen:

Ik verklaar (de Nederlandsche)
(de Fransche taal) voldoende te kennen
(beide landstalen)

om
(als bijzitter van een krijgsraad)
(als raadsheer bij het Militair Gerechtshof)
te zetelen.

§ 3. De officieren die in aanmerking komen om als voorzitter van een krijgsraad te zetelen, moeten een gedagteekende en onderteekende verklaring van onderstaand model, en waarvan zij de onnoodige vermeldingen hebben doorgehaald, overleggen:

Ik verklaar (de Nederlandsche)
(de Fransche taal) voldoende te kennen
(beide landstalen)

om een krijgsraad voor te zitten.

Art. 14. Vorenstaande bepalingen zullen voor het eerst toegepast worden bij de samenstelling van de gerechtelijke commissies, van de krijgsraden en van het Militair Gerechtshof voor de maand October 1935.

Art. 15. Een derde van de parketklerken der sectie van den gerechtelijken dienst moet beide landstalen voldoende kennen om het schriftelijk vertaalwerk te doen dat noodig is voor de toepassing van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken, alsmede om als tolk op te treden bij gerechtelijk onderzoek en op de terechtzittingen van het Militair Gerechtshof en van de krijgsraden.

Art. 16. Onze Ministers van Justitie en van Landsverdediging zijn, ieder voor zooveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 12 September 1935.

RECHTERLIJK LEVEN

RECHTERLIJKE ORDE

Bij koninklijke besluiten van 12 Juli 1935 is, op hun verzoek, ontslag verleend:

Aan den heer Mathieu (H.-M.-F.), uit zijn ambt van krijgsauditeur bij den krijgsraad te Brussel.

Hij is tot het emeritaat toegelaten en gemachtigd tot het voeren van den eertitel van zijn ambt.

Dit besluit treedt in werking op 7 September 1935.

Aan den heer Bekaert (G.), uit zijn ambt van griffier van den krijgsraad te Brussel.

Hij mag zijn aanspraak op pensioen doen gelden en is gemachtigd tot het voeren van den eertitel van zijn ambt.

Dit besluit treedt in werking op 7 September 1935.

Bij koninklijke besluiten van 16 September 1935:

Zijn beëindigd:

Tot raadsheer in het Hof van beroep te Brussel, de heer Pouppez de Kettenis de Hollaeken (A.-O.-A.-L.), onderzoeksrechter in de rechtbank van eersten aanleg te Brussel, ter vervanging van den heer Godenir, die als zoodanig af-treedt,

Tot advocaat-generaal bij het Hof van beroep te Brussel, de heer Verhaegen (J.-M.-E.), oorlogsvrijwilliger, substituut-procureur-generaal bij dit Hof;

Tot substituut-procureur-generaal bij het Hof van beroep te Brussel, de heer Willems (O.), oud-strijder, eerste substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eersten aanleg te Brussel, ter vervanging van den heer Verhaegen;

Tot krijgsauditeur bij den krijgsraad te Brussel, de heer Gosset (M.-L.-E.), oud-politiek gevangene, substituut-krijgsauditeur bij dien krijgsraad, ter vervanging van den heer Mathieu,

Tot ondervoorzitter in de rechtbank van eersten aanleg te Brussel, de heer De Page (H.-E.-J.-A.-M.), oorlogsvrijwilliger, rechter in die rechtbank, ter vervanging van den heer Van Laethem, die tot een ander ambt is beroepen;

Tot plaatsvervangend rechter in de rechtbank van eersten aanleg te Brussel, de heer Tulkens (H.-A.-S.), advocaat, plaatsvervangend rechter in het vredegerecht van het kanton Ukkel, ter vervanging van den heer Rey, die tot een ander ambt is beroepen;

Is aangeduid om gedurende een nieuwen termijn van drie jaren, met ingang van 10 September 1935, het ambt van onderzoeksrechter bij de rechtbank van eersten aanleg te Charleroi waar te nemen, de heer Thunis, rechter in die rechtbank;

Is het aantal der substituut-krijgsauditeurs bij den krijgsraad te Antwerpen verminderd tot twee;

Is het aantal der substituut-krijgsauditeurs bij den krijgsraad te Brussel verminderd tot drie.

BIBLIOGRAPHIE

Mr. G. A. J. DE JONGH. — *Kinderrecht is Kinderbescherming*.

Meester De Jongh, oud-kinderrechter te Amsterdam, verhaalt op een sobere, gevoelvolle wijze enkele episoden uit zijn rechtersloopbaan. De meeste dezer schetsen verbergen in hun bondigheid en eenvoud een diepe tragiek. De schrijver beoogt met dit werk geen wetenschappelijk doel, het boek is niet hoofdzakelijk voor juristen bestemd, maar wel voor de massa. In korte treken wordt de geschiedenis der kinderrechtspleging geschetst; het doel is niet meer bestraffen, maar beschermen en voorkomen.

Indien een kind, tengevolge zijner omgeving met zedelijken en lichamelijken ondergang wordt bedreigd, treedt in Nederland de zoo nuttige instelling der gezinsvoogden op. Deze oefenen grooten invloed op ouders en kinderen uit, bedreigen hen zoo noodig en bewerken meestal dat ze zonder te groot gevaar in hun huiskring kunnen blijven. In vele gevallen is nochtans de gestichtsverpleging noodzaak. De wet schrijft soms een driemaandelijksch verblijf in een observatietehuis voor, deze maatregel is dikwijls voldoende om een heilzamen invloed op heel het verder leven uit te oefenen.

Voor de gestichten is de toekomst aan de kleine inrichtingen, waar de mentor zijn pupillen goed leert kennen en waar ze een vak kunnen leeren, dat hen in de maatschappij van nut kan zijn.

Op een klare, bevattelijke wijze legt M. De Jongh het mechanisme der kinderrechtspleging uit; zijn doel is het publiek in te lichten over den gang der zaken, zoodat het zijn wantrouwen verliest; de élite spoort hij aan om daadwerkelijk te helpen. De Staat zelf heeft er alle baat bij de subsidies voor kinderbescherming niet in te korten, daar deze spaarzaamheid hem later duur te staan kan komen.

Het boekje is uiterst interessant om lezen, doospekt met korte verhalen, welke de kritiek van den schrijver staven en tegelijker tijd nuttige wenken zijn voor de belanghebenden.

E. Koumans-Buyck.

BALIELEVEN

BALIE VAN BRUSSEL

HIPPOLIET DE BOELPAEPE.

Wie, in de rechterlijke wereld, kent niet den heer H. De Boelpaepe, bibliothecaris van de Balie van Brussel? In alle stilte, eenvoudig en bescheiden als hij is, alle eerbewijzen van de hand wijzend, heeft hij op zijn 80e jaar, na 60 jaar lief en leed met de Balie gedeeld te hebben, zijn drukke bezigheden neergelegd.

Het zal wel overbodig zijn op de menigvuldige verdiensten van den heer De Boelpaepe te wijzen die zich ver buiten zijn werkzaamheid als bibliothecaris uitstrekten; ook niet op zijn uitgebreide kennissen; ook niet op zijn edel karakter — hoevelen kunnen er van getuigen — of op zijn hulpvaardigheid.

Onze hulde gaat vooral naar den Vlaming die zich in het verfranschte midden van de Poelaertplaats steeds als Vlaming gedroeg en overal waar het maar eenigszins kon aan de Nederlandsche taal haar recht deed wedervaren. Het voorbeeld van een De Boelpaepe is te zeldzaam om er hier niet dankbaar van gewag te maken.

W. TH.

Mr Raphaël Steurs

In het begin van het verlof kwam een pijnlijke rouw de rechterlijke wereld te Antwerpen treffen, door het overlijden, op 44-jarigen ouderdom, van Mr. Raphaël Steurs, pleitbezorger bij de Antwerpsche rechtbank.

Zoowel in het korps der pleitbezorgers als bij de magistratuur en de balie kende Mr. Steurs slechts vrienden. Hij was de dienstwilligheid in persoon. Hij was tevens een zeer bekwaam kenner van het procesrecht en vervulde zijn ambtsplichten met de meeste nauwgezet. Zijn levenslustig karakter scheen hem voor te bestemmen tot een lange en gelukkige loopbaan.

Helaas, terwijl hij aanstalten maakte om met zijn gezin te genieten van enkele blijde dagen welverdiend verlof, werd hij plotseling neergeveld zonder eenige schijnbare aanleiding.

Dit zoo onverwacht en zoo tragisch overlijden van dezen sympathieken man in de volle kracht des levens, heeft zijn talrijke vrienden diep ontroerd. De begrafenisplechtigheid werd, niettegenstaande de vele afwezigheden gedurende het rechterlijk verlof, door een overgroot aantal magistraten, advocaten en pleitbezorgers bijgewoond.

Het Rechtskundig Weekblad biedt aan de zeer beproefde familie van den overledene zijn innige deelneming aan.

MEDEDEELINGEN

HET KONGRES DER ADVOCATEN.

Het Kongres van de Belgische Balie heeft den laatsten Zondag vóór het verlof zijne werkzaamheden geëindigd.

Het heeft wenschen gestemd voor verschillende hervormingen, bestemd om het Gerecht vlugger en goedkooper te maken. Het heeft zich uitgesproken voor de afschaffing van het verplichtend karakter van het ambt der pleitbezorgers.

Het Kongres, bezorgd over de crisis in de Balie, heeft verschillende remedies voorgesteld, namelijk de verhooging van het peil des universitaire studies, de inrichting van een examen vóór de opneming op de Tabel der Orde, en de vermindering van de rechtstreekse belastingen op de vrije beroepen.

Het Kongres heeft zich ten slotte uitgesproken voor de inrichting van een Nationale lijfrent- en voorzorgkas.

Een banket met 150 aanwezigen heeft de leden van het nationaal en van het internationaal Kongres der advocaten vereenigd. Toasts werden voorgedragen door Mter P. Graux, stafhouder der Balie van Brussel, Ch. Gheude, voorzitter van het Verbond der Belgische Advocaten, Appleton, voorzitter van de Internationale Unie der Advocaten, Rowinski en Loewy, afgevaardigden der balies van Polen en Tsjecho-Slovakije.

Dr. De Vliet, Antwerpen, Alfred Somville, bestuurder.